

O.D.V.

OPENBARE BIJEENKOMST, ANTWERPEN 15 MAART 1983

ACTIEF GEESTELIJK STREVEN IN DEZE TIJD

- - - - -

Aan het begin wil ik u er eerst aan herinneren dat we niet alles weten en dat we niet onfeilbaar zijn, ook niet aan onze kant, zeker niet in onze groep. We hopen dat u zelf nadenkt, dat u zelf een oordeel zult vormen.

Dan komt de vraag: Welk onderwerp moeten we gaan behandelen? Ik heb op dit moment geen specifiek onderwerp in gedachte, wanneer u wilt kunt u er een voorstellen.

-Een voorstel is binnengekomen: Actief geestelijk streven in deze tijd.

+ Actief geestelijk streven in deze tijd? Daar kun je veel over zeggen. Actief, d.w.z. werkzaam, geestelijk wil zeggen op een niveau dat niet stof-felijk is en wat streven is, ach, dat denken we allemaal te weten.

Wanneer je begint met geestelijk werk, dan laat je ergens een deel van de ratio, de redelijkheid, de logica van de mens achter. Een hele hoop van de oude gebruiken, ik denk aan de oude magie bijvoorbeeld en dergelijke, berusten in feite op het postuleren van een werkelijkheid die voor de mens normaal niet bestaat. Je hebt daarbij allerhand grote en kleine geesten, je hebt de heersers, de graven, baronnen, prinsen, zelfs keizers die allemaal behoren tot de lagere of de hogere wereld.

Wanneer je dat zo zegt dan is het een beetje dwaas om aan te nemen dat dat waar is. Kijk, een hemel, die zou ingericht zijn ongeveer zoals de aarde, met presidenten, ambtenaren en weet ik wat nog meer, zou geen hemel zijn. En een hel die zonder dat zou zijn ingericht, zou geen hel zijn. Dus, ergens is dat spiegelbeeld niet juist, en we weten dat die namen voor een groot gedeelte door de mensen zijn ontdekt, door de mensen worden gebruikt en wanneer je engelen aanroept en je roept Anachiël, of je roept Falech of die vele anderen die er nog zijn, dan kom je altijd weer terecht bij iets. Heten ze wel zo? Nee, ze heten niet zo. We gebruiken een soort symbool. De naam is een algemeen aanvaard symbool geworden voor een bepaalde kracht. Is die kracht een engel? Weten we niet. Is een dergelijke kracht een duivel? We veronderstellen het misschien maar we weten het niet. Maar, wanneer wij ons richten daarop, gebeurt er iets vreemds: onze wereld wordt plots beroerd door andere vormen van energie. Er is iets en dat iets kunnen we dan weer formaliseren en zeggen: het is een engeltje, een duiveltje, een geest of wat anders, maar wanneer we dat nu even vergeten dan blijft er alleen maar over: iets. Iets, we weten niet wat. Door ons eigen denken, zelfs als mens op aarde kunnen we dus bepaalde krachten wekken. Het waarom? Een beetje moeizaam. Wanneer je probeert om dit te doen, dan moet je je meestal ook aan bepaalde regels houden. Waarom je die regels nu aan moet houden is ook niet helemaal duidelijk. Maar er is kennelijk een soort mechanisme, waardoor geestelijke krachten geactiveerd worden. Dan blijft dat het doel, waarvoor we die krachten willen activeren eveneens in een bepaalde klasse moet vallen. Er zijn bepaalde geesten die je kunt zien als een soort leraar, dichter en misschien inspirator, maar dan op kunstzinnig gebied. Andere geesten heb je juist weer nodig om te genezen, voor het beïnvloeden van de menselijke mentaliteit en zo kun je dat ook weer uitbreiden. Waarom? We weten het niet maar het is zo.

Ik geloof dat iemand die actief geestelijk wil streven in deze tijd waarin u leeft, dit heel goed moet onthouden. Er zijn geen vaste indelingen. Maar voor ons, zoals we zijn en leven, bestaan er wel degelijk vaste indelingen omdat wij, krachtens die indelingen kunnen werken. Dan heeft het geen zin over de redelijkheid of de logica daarvan te spreken, het is eenvoudig het vinden van het knopje waarmee we het licht aan en uit doen, meer niet.

Wanneer je dit begrepen hebt dan kunnen we nu beginnen het geestelijk streven, zoals het mogelijk is in deze dagen, een beetje nader te bezien. Alle geestelijk streven heeft mede een emotionele basis. Het klinkt misschien een beetje vreemd, maar zonder gevoelens kun je eigenlijk niet werkelijk iets tot stand brengen. Je hebt dus gevoelens nodig. Die gevoelens worden bepaald door wat je zelf bent en dat wil ook zeggen dat je die gevoelens associeert met bepaalde gebeurtenissen. Er zijn mensen die bijvoorbeeld bijzonder goed kunnen concentreren en inderdaad grote krachten kunnen uitzenden wanneer ze gebruik maken van wierook, een bepaalde soort wierook, een wierookstaafje. Andere mensen doen dat beter wanneer ze gewoon wat parfum gebruiken, rozegeur of iets dergelijks en er zijn er misschien ook die het beter doen wanneer ze vaag op de achtergrond gebraden biefstuk ruiken. Dat klinkt krankzinnig, maar hier is de geurstof kennelijk weer een associatie. Ze bereikt een gevoelstoestand en het is die gevoelstoestand die het geestelijk werken mogelijk maakt.

En dan hebben we hier de eerste regel: Als je geestelijk wilt gaan werken, zorg er voor dat je werkt in condities die passen bij jouw persoonlijkheid, bij je eigen wezen en bij het doel dat je wilt bereiken, zodat je met je gevoel zowel als met je wil het doel helemaal je voor kunt stellen en er helemaal iets mee kunt doen.

Dan punt twee: Geestelijke krachten werken, maar hun werken is stoffelijk gezien zeer eratisch en er is geen vaste regel in te vinden. Soms lijkt het het een beetje op de bekende dronkemansgang die we in bepaalde statistieken aantreffen. Waarom zijn ze onbetrouwbaar? Omdat wij redelijk niet kunnen zien wat we doen. Het is eigenlijk iets zoals je ook bij het biljarten kunt krijgen. Je kunt soms een stoot maken direkt, maar wanneer die moeilijker is dan kunt u hem soms toch beter lukken wanneer je over twee of drie banden speelt. Hetzelfde doen wij. Wij werken wel naar een bepaald doel toe, maar onze geestelijke krachten richten zich niet rechtstreeks op het doel vanuit onze persoon zonder meer. Het probleem wordt als het ware geanalyseerd en eventueel wordt tussengeschied wat je nodig hebt. Dus dat kan zijn: spelen over meerdere personen, dat kan zijn: een spel waarbij toevallige invloeden een rol spelen, een kleine kortsluiting bijvoorbeeld. Die is dan niet direkt bevorderlijk, maar indirekt. We moeten begrijpen dat het werken met geestelijk krachten nooit aan de werking te constateren valt, slechts aan het resultaat van de werking. Ook dat is belangrijk, want in deze tijd wil men zo graag de samenhangen kennen, maar de samenhangen kennen dat is zoiets als proberen een roman te lezen in een taal die je niet kent. Er zijn natuurlijk mogelijkheden, maar die zijn niet menselijk en die zijn niet redelijk, althans niet menselijk redelijk en logisch. Daarom, wilt u werken met geestelijke krachten in deze tijd, probeer het niet logisch te doen of rationeel. Ga eenvoudig uit van het probleem en van uw eigen concentratie.

Er is ook een derde regel bij en die is misschien gelijktijdig eenvoudiger en moeilijker. Richt je nooit op een doel waarvan je kunt aannemen als mens dat anderen zich daar eveneens mee bezighouden. Het gebeurt namelijk maar heel zelden dat mensen die een bepaald doel nastreven, bijvoorbeeld een beroerte voor Andropov, of als u iets anders wilt hebben, bijvoorbeeld iemand in Brussel of in Moskou, dan is de kans groot dat heel veel mensen, bewust of onbewust, met zo iemand bezig zijn. Dan weet u niet meer wat voor effect u kunt bereiken, vaak het tegengestelde van wat u wilt, zelfs. Het is zoiets als ballen op het biljart die in de klos gaan. De ballen botsen in een bepaalde loop tegen elkaar, het doel wordt onbereikbaar. Kies dus altijd een specifiek doel en een doel dat u zelf redelijk kent en je kunt aannemen dat er niet te veel anderen zich op dit ogenblik op deze wijze mee bezig houden. Dat beperkt je mogelijkheden wel.

Ik kan me voorstellen dat men in deze tijd zegt: Wij moeten geestelijk aanpakken, wij moeten onze krachten activeren opdat de werkeloosheid worde verdreven. Maar die werkeloosheid kun je niet verdrijven. Ze is een complex, een heel complex geheel. Er zijn niet alleen economische invloeden bij, er zijn wel degelijk ook mentaaliteitsvragen bij. Daar zijn levensgewoonten mee verknoot. Dat is niet iets dat je zo kunt benaderen, laat staan oplossen. Bovendien heeft ieder zijn eigen voorkeur bij de oplossing van het probleem en de kans dat je de zaak nog verder in de war stuurt is dus erg groot.

Je kunt ook zeggen: Ja, ik hoop dat de staatslieden verstandiger worden. Nu, dat lijkt me ook een beetje onredelijk. Zelfs wanneer u zich met een groot aantal mensen daarop concentreert beseft u kennelijk één ding niet: dat je om staatsman te worden slim moet zijn, maar niet verstandig.

Dus, in deze tijd niet richten op grote doelen. Richt u op kleine zaken die u kunt overzien. Probeer zoveel mogelijk, vooral wanneer u begint met dit actief geestelijk werken, u te richten op die zaken die u in uw onmiddellijke nabijheid kent en waarvan u weet dat er niet teveel andere zaken mee samenhangen. Hoe eenvoudiger de zaak, hoe groter de kans dat u effect bereikt.

Dan zullen er heel veel mensen zeggen: Ja, je praat nu wel over geestelijk werken en misschien zelfs hoe je het moet doen, maar wat is het? Dan komen we bij een stukje theorie dat u me hopelijk niet kwalijk zult nemen.

Stel u voor dat er iets is, vergelijkbaar misschien met de lucht die u allemaal moet inademen om te leven, dat de hele wereld omgeeft, waarmee alle mensen verbonden zijn. Stel je verder voor dat dit een vorm van energie is. - Op zichzelf niet zo gek gezegd dacht ik. - Wanneer die energie ergens in u bestaat, zal ze ook elders bestaan. Op het ogenblik dat u bij uzelve de relatie met de energie verandert, hebt u daardoor een bestaand evenwicht eveneens verstoord. Wanneer u dat doelbewust kunt doen, kunt u bepaalde gevolgen scheppen die zelfs aanmerkelijk groter zijn dan de veroorzakende kracht in uzelf. Wij noemen dit geestelijke krachten, zeker. Er zijn andere werelden bij betrokken, natuurlijk. Daar hoort een astrale sfeer bij en alles wat u verder kunt denken, maar waar u mee werkt is datgene wat in uw wezen bestaat en wat voor uw wezen voorstelbaar is. Wanneer u dan andere werelden bij kunt betrekken, zoveel te beter, maar u weet nooit of u daarin volledig slaagt. U kunt hoogstens het eens een keer aanvoelen. Daarom is het verstandig u te beperken tot deze kracht die de mensheid vereent, de kracht, ja van het leven zelf misschien of misschien ook van een gemeenschappelijk bewustzijn. Wanneer u in dat bewustzijn werkt, dan kunt u nooit eenzijdig werken. Wanneer u werkt in een gemeenschappelijk bewustzijn, zal dat bewustzijn u zo goed beïnvloeden als het omgekeerde in uw pogen het geval kan zijn. Wanneer u werkt met de levenskracht die bij allen bestaat, dan kunt u nooit met die kracht werken zonder dat die kracht ook op u inwerkt.

Misschien mag ik een vergelijking maken? U hebt allemaal wel eens eens lege zak opgeblazen, -ik bedoel geen mens daarmee, dat begrijpt u-. Wanneer u die nu dicht houdt en u geeft een klap daarop dan hoort u een knal, maar die knal is tweeledig. Het is de lucht die ontsnapt daaruit, maar gelijktijdig de ruimte die ontstaat zodat de lucht teruggaat. Het is een tweeledig effect waardoor die feitelijke knal ontstaat. Draagt u dit nu maar over op elk geestelijk streven. Wanneer u geestelijk streeft, dan denkt u waarschijnlijk alleen aan uw hogere voertuigen. U vergeet één ding: Om dit te kunnen doen moet je ook mentaal bezig zijn, d.w.z. het gaat wel boven je hersens uit, maar je moet eerst je hersens gebruiken. Dit betekent dat een zekere discipline in je denken van heel groot belang is. Het betekent verder dat het denken zeer doelgericht moet blijven. Je moet je niet met bijkomstigheden en kleinigheden bezighouden. Wanneer je daar alleen mee werkt dan zijn je mogelijkheden zeer beperkt.

Maar het is mogelijk om een aantal mensen gelijk te richten, of ongeveer gelijk te richten. D.w.z. dat ze in hun gebruik van de geestelijke krachten, maar ook in hun mentale discipline elkaar zozeer benaderen dat ze eigenlijk naar buiten toe feitelijk als een eenheid optreden.

Hierbij wordt het doordringingsvermogen van die geestelijke kracht veel groter. Gelijktijdig wordt de hoeveelheid kracht groter en je kunt dus zeggen dat het resultaat verveelvoudigt wanneer niet één, maar twee personen aan hetzelfde bezig zijn. Resultaten moet je kunnen meten, maar hoe kunt u meten of een mens zich gelukkiger voelt? U bent aangewezen op wat die mens zegt. U kunt misschien zeggen dat u een mens gezond maakt, en het kan waar zijn, maar experts zullen heel waarschijnlijk andere verklaringen willen afleggen al is het alleen maar omdat de wijze waarop iets ontstaan is, voor hen niet helemaal aanvaardbaar is. Je kunt in een mens wel degelijk bepaalde kracht, bepaalde stem zelfs laten horen, laten bemerken waardoor die mens wordt losgerukt uit een of ander monotone, monomane gedachtengang. Maar alweer, hoe kun je verklaren hoe het is gebeurd? Wij kunnen niets zien van het gebeuren, wij kunnen alleen iets zien van de reactie. En dat betekent alweer dat we zijn aangewezen op die resultaten die stoffelijk constateerbaar zijn wanneer we op aarde willen controleren.

En nu gaan we eens kijken hoe je in deze tijd dus het beste zoudt kunnen werken. In de eerste plaats, realiseer u dat alleen werken vaak weinig zin heeft. U kunt alleen met anderen samenwerken wanneer er een voldoende harmonie bestaat tussen u en die anderen. Om dit te bereiken moet je je niet bezighouden met hetgene die andere is en doet zonder meer, maar alleen met datgene wat betrekking heeft op uw gezamenlijk geestelijk streven. Wanneer u op deze wijze begint, bestaat er op een gegeven ogenblik een samenhang waarbij zelfs materiële zaken betrokken kunnen worden, maar het is eerst belangrijk dat je die geestelijke eenheid bereikt. Bij een dergelijke groep is het nodig dat je je steeds een doel stelt. Het is verstandig om een dergelijk doel algemeen te kiezen. Zeg bijvoorbeeld: We willen ons in het bijzonder inzetten voor genezing, geluk, geestelijk evenwicht of iets anders. Daarmede hebt u niets gezegd ten aanzien van uw werken, maar u hebt wel gezamenlijk bepaald op welk gebied u werkzaam zult zijn en dit betekent dan dat u zonder veel strijd, tesamen ook wel, die kracht kunt gaan opwekken en uitzenden. Heel vaak denkt men dat de stoffelijke aanwezigheid noodzakelijk is voor die samenwerking. Dit is beperkt waar. Zonder enige materiële kontakten is die samenwerking vaak niet, althans niet voldoende tot stand te brengen. Maar wanneer er eenmaal die samenwerking is, dan kan eenieder op zijn eigen houtje, op zijn eigen manier werken, mits er maar een aantal punten van samenkomst zijn waarbij men toch weer die gemeenschappelijkheid, ook persoonlijk, emotioneel en anderszins ervaart. Denk niet dat het nodig is om precies op dezelfde tijd, bijvoorbeeld te mediteren of kracht uit te stralen. Het is meestal voldoende dat men een uur afspreekt en wanneer men eenmaal bezig is zegt: Alle werkingen hiervan moeten op dat tijdstip optreden of beschikbaar zijn. Want hetgeen u doet ligt in een wereldje waarin de menselijke tijdswaarderingen absoluut geen rol spelen. Door de definitie te geven hebt u een besefspunt gekozen en dus niet feitelijk één punt in de tijd en op dit besefspunt komen de krachten dan inderdaad samen alsof er gelijktijdig gewerkt, gemediteerd of uitgestraald zouden worden.

Dan komen we als vanzelf tot de volgende vraag: Moeten niet steeds meer van die groepen zich aaneensluiten en grotere eenheid vormen? Op deze vraag is alleen maar een betrekkelijk antwoord te geven. Theoretisch is het namelijk mogelijk dat honderde mensen zodanig een zijn in hun willen, in hun geestelijk werken, dat ze inderdaad als een volledige eenheid optreden en dan hebben we inderdaad een grote macht geschapen. De praktijk wijst uit dat groepen beneden de twintig personen over het algemeen het best functioneren en het best functioneren daarbij groepen die bijvoorbeeld negen leden hebben of achttien. Waarom? Ja waarschijnlijk omdat een evenwicht wordt bereikt. De Rozenkruisers kennen een bepaalde opstelling waarbij je geestelijke kracht probeert uit te zenden en ze werken daarbij met wat men noemt: driehoeken. Er zijn dus drie personen die als eenheid functioneren, maar naast die drie zijn er weer drie zodat de cellen van drie kunnen worden uitgebreid tot zelfs een aantal van bijvoorbeeld zevenentwintig personen

Het blijkt dat de eenheid die de drie onderling bereiken gemakkelijker in stand gehouden wordt dan een direkte eenheid van zevenentwintig. Maar wanneer de drie een doel nastreven dat voor de anderen eveneens aanvaardbaar is, dan zal, ongeacht de wijze waarop de harmonie tot stand is gekomen, ongeacht de beginmethode in de beelden waarmee men concentreert, de kracht ontstaan en dan harmonisch worden met de andere driehoeken. Ik wil niet aanbevelen dat men juist deze methode volgt. Er zijn heel veel methoden o.a. de zogenaamde kringmethode waarbij je eveneens dus gebruik kunt maken van een betrekkelijk klein gezelschap dat in bijvoorbeeld een ritus tot eenheid wordt gebracht, tijdelijk. Je kunt het zelfs doen met een heel ritueel, met een altaar, met muziek en al wat je daarbij wilt hebben. De vormen zijn niet zo belangrijk. Belangrijk is hetgeen je tot stand wilt brengen.

Nu is deze moderne wereld vooral chaotisch omdat zo ontzettend veel mensen geen raad weten met zichzelf en met die wereld. Ze hebben een gebrek aan zekerheid, ja geborgenheid kun je misschien zeggen. Je kunt een aantal van die mensen, maar nooit allen tegelijk, iets meer daarvan geven door je er op te concentreren. Maak altijd gebruik van een doelgroep in dit geval en niet van één persoon.

Bij genezing is het anders. Bij genezing ga je uit van één persoon, eventueel één persoon per aanwezige, die kan worden voorgesteld, waar je je werkelijk op kunt richten. Nu, als je een doelgroep hebt die betrekkelijk klein is, bijvoorbeeld een groepje van twintig, vijftwintig mensen, of misschien een groep van honderd mensen, dat kan ook nog wel, dan kun je, omdat die groep ook weer een gemeenschappelijke noemer heeft, aanmerkelijk de inhoud in die hele groep wijzigen. Wanneer de mensen meer vertrouwen hebben in zichzelf, meer vertrouwen krijgen in de wereld, dan kunnen ze ook beter zichzelf zijn en d.w.z. dat ze gaan reageren op een positieve en niet op een negatieve, om niet te zeggen vernietigende wijze. Richt u eerst daarop. Richt u nooit op de hoogste personen, u kunt er meestal weinig mee doen. Er is heel wat kennis nodig wil je daar nog iets mee bereiken. Richt u steeds op eenvoudige, kleine groepen. Zorg dat u die geestelijk alles geeft wat u kunt. Gelijktijdig echter raad ik u om niet te proberen zonder meer de uiterlijkheden van dergelijke groep aan te passen of te wijzigen. Laat dat spontaan tot stand komen, dat is veel beter. Hoe meer mensen weer positief worden, hoe groter de positiviteit dus ook in de gemeenschap. Een gemeenschap die positief is, denkt en reageert, kan weer geestelijk beter worden beïnvloed. Het blijkt dan dat we gemeenschappelijke noemers krijgen die onbewust door een groot aantal mensen worden bevestigd. Dan, en alleen dan is een meer massale werking van de geestelijke kracht denkbaar.

Dan komen we nu aan één stukje dat toch meer theoretisch is en aangezien het bepaalde sleutelbegrippen bevat, moogt u mij niet kwalijk nemen dat ik hier en daar een beetje met een dubbele bodem praat. Wie het begrijpt, begrijpt het. Wie het niet begrijpt, begrijpt wel iets maar niet alles. Wanneer wij mensen zijn of geesten en wij kennen ten aanzien van elkaar geen verzet, geen ressentiment, wij vinden een eenheid onverschillig waar en op welk gebied, dan zijn wij voor die geestelijke wereld buiten ons een geheel geworden. Het opbouwen van een geheel is belangrijk, want de goddelijke kracht die in elke mens leeft, kan in een gemeenschap zich veel duidelijker doen kennen en aanvoelen. Je bent altijd deel van het goddelijk geheel of van de schepping, als u dat liever hoort. Door echter gemeenschappelijk dat deel zijn, hoe dan ook, te bevestigen, vergroot je je werking en de eenheid. Hoe minder menselijke overwegingen een rol spelen, hoe minder persoonlijk geestelijke voorstellingen een rol spelen, hoe beter het gaat. Toen God heeft geschapen heeft Hij een harmonie geschapen. Die harmonie is in veel delen uiteengevallen en schijnbaar zijn een groot aantal tegenstellingen ontstaan. Wij die in die tegenstellingen bewust zijn en ze ervaren, vergeten maar al te vaak dat ze eigenlijk een beeldenaar van één munt zijn, dat ze bij elkaar horen, dat ze niet te scheiden zijn, dat ze tesamen iets betekenen maar dat één daarvan afzonderlijk betekenisloos wordt. Wij moeten leren om in die wereld van goddelijke tegenstellingen niet te vechten tegen iets, maar te beseffen en waar te maken wat voor ons de meest harmonische kracht of werking is.

Dan denkt u waarschijnlijk: Ik heb geen groepje en hoe moet ik dat nu alleen beginnen, het lijkt mij zo weinig zinvol? Onze theorie kan u hier helpen wanneer u beseft wat er gaande is. Wanneer ik geloof in de kracht die in mijzelf is, dan kan ik zeker ook geloven in anderen die hetzelfde nastreven. Ik herken ook dat wanneer ik alleen ben, ik niet alleen streef. Hierdoor ontstaan verbindingen die in uw menselijke wereld bijvoorbeeld heel vaak ook zullen voeren tot stoffelijke kontakten en ontmoetingen. Het geestelijk begin, de mentale boodschap die is uitgedragen vormen als het ware een magneet, waardoor gelijkgestemden gemakkelijk samenkomen. Alle kracht is één kracht. Een kracht die beseft wordt omvat alle mogelijkheden van die kracht. Wie onzeker is in zichzelf ontkent zijn kracht. Wie echter zekerheid kent in zichzelf is de kracht. Wij kunnen niet de verschijnselen veranderen, je kunt niet de wereld veranderen, maar alleen de wijze waarop je die wereld beleeft en beschouwt. We kunnen niet de uiterlijke omstandigheden volledig beïnvloeden, maar waar denkend vermogen aanwezig is kunnen we de kracht van het denkend vermogen versterken zodat dit vanuit zich, invloed heeft op stoffelijke zaken. Probeer nooit wonderen te doen, het lukt je meestal niet. Probeer kleine dingen, maar voortdurend, tot stand te brengen.

Alle kracht die in mij is kan ik schenken aan datgene waarin ik de nood herken, de behoefte aan deze kracht. Wanneer ik niets vraag voor mezelf en alleen deze kracht geef kan ik geen luchtledig in mijzelf krijgen. De kracht die ik uit mij zend, wordt vervangen. Wanneer ik alleen de kracht buiten mij probeer te verplaatsen dan zal ik veel minder resultaat hebben. Ik kan haar veel minder beheersen en minder richten. Maar dat wat door mij stroomt is voortdurend te richten en te beheersen. Wanneer ik in de stof met stoffelijke, met mentale en emotionele middelen werk, maar alleen met een geestelijk doel voor ogen, dan zal al datgene wat ik ben, beleef en onderga, samenvloeien tot één geestelijke kracht. Het doel is altijd de geestelijke kracht, de werking die ik doe ontstaan, nooit mijn eigen wezen of beleven.

Er bestaat een heel oud gezegde dat hier indirekt mee te maken heeft:
"De eerste trappen kan ik zelf gaan, maar wanneer ik verder stijgen wil zo zal ik moeten wachten tot iemand met mij gaat. Maar wanneer twee de trappen gaan en elkander steunen, kunnen zij verder gaan zonder hulp totdat zij hun uiterste peil bereikt hebben. Wanneer velen samengaan en elkaar voortdurend harmonisch steunen, kunnen zij vaak het einde bereiken van de eerste trap en daarmee toegang vinden tot een wereld die een hoger potentiaal aan energie heeft dan de mens en de menselijke wereld. Wie verder wil gaan, zal moeten wachten op de gids, maar wie werkt in deze wereld zal de hulp en de steun aantrekken van diegenen die harmonisch zijn met dit streven en zo ook de gids vinden voor een noodzakelijk verder gaan naar andere en hogere werelden."

Het is maar een beperkt citaat en er hoort veel meer bij. Werken in deze tijd met geestelijke middelen betekent dat je een beetje afstand moet doen van heel veel materiële opvattingen. Om u een simpel voorbeeld te geven: Je kunt vaak met kruiden meer tot stand brengen dan met de pharmacopea zoals die op het ogenblik gangbaar is, de chemische en wel omdat er minder nevenverschijnselen ontstaan en de effecten in feite toch wel even berekenbaar zijn. Wanneer je nu gelooft in die chemische pharmacopea, dan zul je niet willen geloven in de werking van die kruiden. Wanneer je alleen gelooft in de chemische middelen en de plantaardige middelen, dan zul je waarschijnlijk weer niet geloven in de zogenaamde sporegeneeskunde, waarin men feitelijk alleen maar werkt met een spoor van de werkzame krachten. En die daar weer aan verslaafd is zal dan weer niet geloven in de mogelijkheid van magnetiseren, aan geestelijke genezing. Op het ogenblik dat je je op bepaalde denkbeelden hebt vastgelegd in deze zin, heb je je eigen mogelijkheden tot werken beperkt, onthoud dit. Hoe minder beperkingen je dus maakt ten aanzien van mogelijk en onmogelijk, hoe vollediger je werkzaam kunt zijn.

En nu zegt u: Ja, hoe kunnen we dat nu in deze tijd en in deze wereld doen, want het gaat ons zo slecht? Daar kan ik ook wel iets over zeggen hoor. Degene bij u die het het slechtst gaat, zijn rijkaards vergeleken bij andere landen

waarin ze zeggen dat het zo slecht nog niet gaat. U bent er heus niet zo erg aan toe. Dit terzijde. Wat je wilt doen kun je nooit doen voor één mens, behalve wanneer het gaat om genezing. In deze tijd is genezen belangrijk. Belangrijker is de geestelijke werking en de geestelijke achtergrond. Nu denkt u misschien: We kunnen een paar groepjes bereiken en meer niet. Maar vraag u nu eens af wat er gebeurt wanneer u werkelijk actief bezig bent en uw kracht wegstuwt gewoon naar anderen om ze op te beuren, om ze moed te geven, om ze positiever te maken. Denkt u niet dat de andere vormen van bestaan, de zogenaamde geestelijke werelden, daar niet op kunnen reageren? Wat u doet, dat is eigenlijk zo iets als het spannen van het vel van een pauk en wanneer die spanning juist is, dan krijgt ze pas haar betekenis in het orkest, in de symfonie.

Wat u kunt doen, dat is een vlak scheppen waar de geest werken kan. U kunt een centrum vormen van waaruit die geest werkzaam is en er zijn van die centra. Werken in deze tijd dat is niet: Hier zit ik en zorg voor mij dan zal ik braaf mediteren. Dat helpt geen steek en geen zier. Het wil niet zeggen dat je behoed wordt voor alle onheil ook al zal men veel meer voor je doen geestelijk en waarschijnlijk ook nog, door je eigen reactie, in de wereld, dan anders verwacht zou kunnen worden.

Je kunt jezelf ook niet helemaal veranderen. Zelfs dat gaat niet. Maar je kunt er wel voor zorgen dat er een samenvloeiing ontstaat waarin geestelijke krachten, met een ander inzicht, ik geef het toe, met een ander overzicht en toch met diezelfde bedoeling, geluk, vrede, bewustwording voor de mensheid kunnen ingrijpen. Daarom is het bestaan van dergelijke groepen zo belangrijk.

Ik ga u een klein verhaal vertellen. Er waren twintig mensen, heel gewone mensen en ze maakten ruzie en ze werden dronken en ze huwden en ze maakten weer ruzie natuurlijk, want dat hoort er ook bij en ze hadden eigenlijk niets dat hen onderscheidde buiten één ding: Ze geloofden waarlijk in de liefde Gods. Dat was in hun tijd tamelijk moeilijk want er waren veel oorlogen. Deze mensen wisten misschien niet eens wat zij tesamen deden. Ze kwamen bij elkaar en ze dronken een glas, ze spraken wat, ze gingen misschien samen ter kerke. Maar ze vormden een eenheid en toen het een beetje moeilijk werd, ik meen dat de troepen van Tilly vlak voor de stad stonden, toen zeiden ze tegen elkaar: Laat ons samenkomen. We kennen elkaar al zo lang. Nu de nood het hoogst is, laten we samen proberen tenminste rust te vinden. En inderdaad ze vonden rust. Het was een ogenblik alsof ze afgezonderd waren van de wereld met al het gebeuren daaromheen. En toen kon de geest ingrijpen. Daardoor werd een stad gespaard van de algehele vernietiging want die invloed maakte het mogelijk dat de strijders elkaar niet met haat en felheid, maar met een zeker respect ontmoetten. In een andere stad gebeurde het niet, dat was de stad Neu-Brandenburg. Neu-Brandenburg werd volledig vernietigd. Alle vrouwen, kinderen en mannen die er nog aangetroffen werden, werden op een vreselijke wijze vermoord. De stad werd na plundering volledig verbrand. Daar was alleen maar haat en denken aan red jezelf. De groep met haar rust had een veiligheid geschapen voor toch meerdere duizende mensen. Ze had strijd teruggebracht van een met haat vervuld gaan tot het uiterste, tot een conflicterkenning waarin men elkaar nog kon herkennen als medemensen. Dat was alles. Dit verhaal is geen verhaaltje zonder meer, dit is waar gebeurd.

Uw tijd is een moeilijke tijd. Zeker, de strijd ligt op een ander niveau. Het is de strijd tussen standen en klassen, tussen landen en ideologieën, ik weet het. Maar denkt u niet dat hetzelfde ook nu mogelijk zou zijn?

Actief geestelijk werken in deze tijd? Ga niet uit en predik niet want dit heeft geen zin. Vorm een eenheid met de anderen, die het met u eens kunnen zijn, die althans in hun gevoel, hetzelfde nastreven, die niet alleen voor zich iets willen, maar vrede en geluk ook voor anderen. Vorm met hen een samenspel van concentratie, laat a.h.w. de geest door u, door de kracht die u hebt opgewekt, werken dan kunt u iets bereiken. Dan komen er krachten los die veel groter zijn dan u op kunt brengen. Denk nooit aan wraak. Probeer nooit om iets te beperken, u kunt het niet. Wanneer u spreekt over vernietiging roept u ze op over uzelf, niet over anderen.

Probeer alleen maar meer vrede, meer geluk, meer aanvaarding maar ook meer redelijkheid, meer getrouwheid tegenover anderen in de zin van het vervullen van uw plicht tegenover anderen. Probeer dat nu eens een keer uit te stralen. Richt u daarbij maar op die kleine groepen die u kent opdat langzaam maar zeker een steeds groter draagvlak wordt opgebouwd en laat dan de geest inwerken. U zult met verbazing zien wat er dan gebeurt. En denk nu niet dat het allemaal dingen zijn die zo helemaal direkt mirakuleus gebeuren. Het gebeurt maar zelden dat iemand met hogere krachten, die een zieke wil genezen, deze volledig geneest. Dat kan alleen een hoog-ingewijde. Maar je kunt wel zorgen, al heb je maar weinig ervaring en een beetje kracht, dat iemand zich dag na dag beter voelt, dat hij sterker, sterker wordt en dat hij als het ware zichzelf geneest door de extra-kracht die hij heeft en gebruikt. Op die manier moet u proberen te werken. Gewoon. Geef ze die kracht, kijk, let op, elke keer wanneer er wat harmonie bij komt. Wanneer je zegt: He, dat gaat toch aardig, laat je gedachten verder gaan, concentreer je daarop, zend die kracht uit. Door op die manier te werk te gaan bereik je op de duur veranderingen die schijnbaar tot stand worden gebracht door kleine ongelukjes, vergissingen misschien, door allerhand toevaligheden en noodlottigheden, maar die tesamen een grote verandering en een groot beeld veroorzaken.

Er was een wesp in een autobus. Die wesp had helemaal niets kwaads in de zin, maar iemand werd een beetje bang en die wuifde. De wesp ging rondzoemen, die kwam terecht bij de chauffeur. De chauffeur wilde de wesp wegslaan. Daardoor drukte hij gelijktijdig iets harder op het gas dan zijn bedoeling was en vergat even het stuur goed vast te houden. Daardoor ging de bus aan het slingeren. De chauffeur nog steeds in strijd met de wesp probeerde te corrigeren en gelijktijdig te slaan. Resultaat: veertig doden. Geen verhaal, een feit. Als je de ene wesp weg kunt houden, blijven veertig levens gespaard en gaat het schijnbaar normaal verder.

Wanneer je die kleine oorzaken weg kunt nemen, die heel vaak de reden zijn van allerhand krankzinnige ontwikkelingen, dan kun je zorgen dat het meer normaal gaat, dan kunnen de mensen zelf daar gemakkelijker in meewerken en kunnen ze zelf ook iets doen. Probeer alleen maar de kleine oorzaken weg te nemen en als je dat nog niet kunt omdat je ze niet kent, geef de geest die dit vaak wel weet de mogelijkheid om op aarde met voldoende intensiteit in te werken.

Een laatste raad wil ik u nog geven. Dergelijke harmonieën kunnen nooit afhankelijk zijn van bijvoorbeeld de kleding- en gedragsnormen van de andere met wie je in dit ene opzicht harmonisch bent. Gun eenieder het recht om zichzelf te zijn, ook wanneer je het er niet mee eens bent. Weet dat in die andere datzelfde streven, datzelfde zoeken naar licht, naar werkelijkheid is gelegen. Dan hebt u inderdaad actief geestelijk werk bedreven in deze tijd. En dan hebt u iets gedaan dat voor de verdere ontwikkeling van de mensheid, niet alleen in de paar komende jaren, maar waarschijnlijk voor langere tijd van groot belang is. Maar of dat waar is zullen de meesten onder u pas beseffen als ze het stoffelijke al achter zich hebben gelaten en onder een ritueel geweeklaag, eindelijk de vrijheid van een geestelijke wereld hebben kunnen betreden.

Ik beloof u geen hemel op aarde. Ik beloof u niet de vervulling van al uw wensen. Als u dat wilt, dan moet u zich bezighouden met zwarte magie. Dan zult u beseffen dat de prijs veel hoger is dan je bereid bent om te betalen, meestal. Maar als u gewoon meer licht wilt in uw wereld, meer kracht, een klein beetje loskomen van al die zogenaamde wetten, al die regels die zinloos zijn en daarvoor in de plaats een eenheid wilt zetten van mensen die uiteindelijk dan toch het goede willen, doet u dan wat ik u gevraagd heb.

We hebben hier al meermaals experimenten gedaan, geloof ik. Ik meen zelfs de laatste keer dat we nog zoiets geprobeerd hebben. Ik ga op het ogenblik alleen maar een voorbeeld geven. Dus gewoon maar laten zien hoe je het zou kunnen doen.

Kunt u zich een ogenblik goed concentreren? Ik ga niets doen. Ik ben alleen maar een beetje waarnemer en de rest moet uit uzelf komen. Wat denkt u, zoudt u een beetje extra energie kunnen gebruiken op het ogenblik, al is het maar tegen de voorjaarsmoedheid? En een beetje meer vrede, een beetje meer vertrouwen in jezelf heb je toch ook wel een beetje nodig. Wat heb je dus nodig? Kracht en licht, dat zijn eenvoudige woorden waarin alles besloten ligt. U kunt zelf nog kiezen waarop u zich wilt concentreren, op het licht of op de kracht. Ga nu maar eens heel rustig zitten. U concentreert zich gewoon op licht en kracht. Probeer ze in je te voelen. Probeer te voelen dat dat licht er is, dat die kracht er is, even heel intens. U kunt het wel. U hebt de sfeer geschapen. Luister maar hoe stil het wordt, hoe rustig het wordt. En je hebt een vorm nodig misschien om dat beetje kracht. Dat hebben we maar heel even gedaan om dat ook een vorm te geven. Laten we het deze keer een beetje christelijk doen, en gewoon er een gebedje bij zeggen, waarom niet?

Almachtige God, in de naam van al wat Gij hebt voortgebracht, in de Naam van Jezus Christus, in de naam van allen die U gezocht hebben en gevonden hebben, vraag ik U: Versterk deze kracht die we uit onze zwakte hebben voortgebracht. Heer, geef Uw wereld kracht, vertrouwen, geef haar die innerlijke vrede waardoor de waarheid van Uw wezen en Kosmos op aarde voor steeds meer mensen kenbaar mogen worden. Zo zij het.

Kinderlijk nietwaar? Maar werkzaam. U hoeft verder niets te doen. Ontspan u maar. Laat rustig op u afkomen wat er verder is. Niets aan de hand. Maar wanneer u geestelijke krachten probeert te gebruiken en u doet het alleen maar zelf zonder meer, dan zult u al met verbazing zien: He, het werkt voor mij. En u zult misschien meer kunnen doen dan normaal. En dit is nu een kwestie van drie of vier minuten, niet meer. Is het dan zo moeilijk om zo nu en dan eens vijf minuten te gebruiken voor een dergelijk zich concentreren op kracht, op licht, op vrede? Is het dan zo moeilijk om wanneer je daar toch met elkaar over die dingen praat een ogenblik stil te zijn en allemaal intens daar eens aan te denken, het gewoon over je te laten komen, het gewoon op te laten bouwen totdat je het voelt als een soort glazen stolp waar je onder ligt.

Probeer het eens een keer. Als je actief geestelijk wilt werken in deze wereld van vandaag dan is dat het beste wat je kunt doen om te beginnen en wanneer je een begin hebt gemaakt dan wijst de weg zich heus verder zelf. Dan zul je ontdekken dat er meer mogelijkheden zijn, maar ook steeds meer plichten die je in jezelf herkent. Dan zul je ontdekken dat je beoordeling van noden en problemen, toch een beetje anders is geweest dan de werkelijkheid. Je zult leren in die werkelijkheid steeds meer te zijn, steeds meer waar te maken en daarmee verander je niet alleen een beetje je eigen mentaliteit, maar je beïnvloedt de mentaliteit van het geheel waarin je leeft. Daarmee verander je niet je eigen stoffelijke toestand zonder meer maar brengt een verandering in de stoffelijke samenhang die wel moet weerkaatsen in de uiteindelijke toestand. Leef voor je medemens en laat God voor jou zorgen, zo simpel is het en als je dat kunt dan zul je ontdekken dat het helemaal niet zo gek was om dat onderwerp te stellen. En als u vindt dat het overdreven was, probeer het dan toch en u zult ontdekken dat het niet zo overdreven was als het leek, want één ding is zeker: U bent meer, u kunt meer, u bereikt meer dan voor u mogelijk is wanneer u uitgaat van dat beetje licht dat in u schuilt. Wanneer u durft uitgaan van de goedheid die ook in uw wezen bestaat. En als de boodschap daarmee niet duidelijk is dan weet ik het niet. Tenzij u over het onderwerp nog een opmerking hebt ga ik eindigen.

Dankbaar voor het onderwerp, voor uw aandacht, voor de medewerking ook die bij sommigen inderdaad zeer goed en intens was.

Ik wens u een goede avond, toenemende kracht in uzelf en zo een bewuster en actiever deel in het geestelijk werken in uw tijd die het zo hard van node heeft.

- - - - - O.D.V. - - - - -